

عنوان مقاله:

تحلیل مبانی سقوط قصاص با تجدد اسلام قاتل پس از جنایت (بررسی تبصره ۲ ماده ۳۱۰ قانون مجازات اسلامی)

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های حقوق کیفری، دوره 20، شماره 25 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

سیف اله احدی - استادیار گروه فقه و حقوق اسلامی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

محمد علی محب الرحمان - استادیار فقه و حقوق اسلامی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

شفیع عباسی اصل - عضو هیئت علمی گروه فقه و حقوق اسلامی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

در قانون مجازات اسلامی، شرایطی برای استیفای قصاص مقرر شده است که بدون اجتماع آن ها، علی رغم تحقق قتل عمد، قصاص اعمال نمی گردد. یکی از این شرایط، تساوی قاتل و مقتول در دین است که بر اساس آن، قاتل مسلمان در برابر مقتول کافر قصاص نمی شود. از متفرعات شرط مذکور و مسئله چالش برانگیز در این خصوص، اسلام آوردن قاتل کافر پس از قتل کافر محترم الدم است، که آیا اسلام آوردن او پس از ارتکاب جنایت، موجب سقوط قصاص می شود یا اینکه به اعتبار کفر او در حین جنایت، قصاص ثابت بوده و بر اساس اصل استصحاب، بقای آن اثبات می گردد؟ فقهای اهل تسنن عمدتاً با مبنا قرار دادن وضعیت جانی در حین ارتکاب جنایت، قائل به ثبوت قصاص شده اند. در مقابل، فقهای امامیه با استناد به ادله خاص، وضعیت جانی در حین اجرای قصاص را ملاک قرار داده و عدم قصاص را اختیار کرده اند. نویسندگان پس از تتبع در کتب فقهی و حقوقی و بررسی مسئله به شیوه تحلیلی اسنادی، بر آن شده اند که هرچند اقتضای قاعده در مسئله مورد تحقیق، ثبوت قصاص است، اما با توجه به وجود ادله خاص، قصاص مسلمان در برابر کافر به طور مطلق ممنوع است.

کلمات کلیدی:

شرایط قصاص، اسلام آوردن قاتل، مقتول کافر، کافر محترم الدم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1902647>

